

Als jongeling van 15, was ik werkzaam als telegram besteller bij de PTT. Dit geschiedde met een Solex. Een soort dikke fiets voort gedreven door een kleine motor waarvan een soort slijpsteen de voorband rond deed draaien. Die versleten dan ook snel, de voorbanden dus. Ik kwam in aanraking met een leeftijds genoot die zijn tijd vooruit was. Hij verkocht voorbehoedsmiddelen en voor een dubbeltje A4 tjes met erotische verhalen die hij zelf had geschreven. Hij heette Joop Wilhelmus. Ik vond hem een griezel wat al snel ontaardde in een confrontatie en een knokpartij. Ik kwam zelf ook niet geheel ongeschonden uit de strijd, maar mocht het genoeg smaken om een tijdje naar zijn blauwe oog te mogen kijken. Hij was jaren later een van de eersten die met "vieze boekjes" kwam. Het was de Chick, de tegenhanger van de Candy. Dit in de jaren zeventig. Hij werd extreem rijk. Tot zover het voorwoord.

In die zelfde tijd maakten wij onze detacheringen met de Neptune naar Curaçao en hadden ook wat oefeningen wat verder weg. Bij beiden was er vaak een lange transit tijd. Tijdens deze, na dat alle apparatuur was gechecked, verpoosden de bemanning leden die niet echt met de voortstuwing, navigatie of communicatie bezig waren, zich met lezen, dom kijken of "wat dan ook". Bij dit laatste kwam soms onze Joop weer even om de hoek kijken.

Als alles naar behoren werkte kwam er een soort serene rust over de bemanning. De vliegers bladerden in diverse berichten en boekjes, de meccano's gingen in hun karakteristieke houding met hun schouder tegen de linker post. Met tussenpozen checkten zij de bougies op de analyzer, rommelden wat aan het gas en aan het mengsel. Zij zorgden voor een niet te evenaren mooi geluid van twee grote stampers in synchronisatie. En voor zuinig verbruik. Hetgeen hij noteerde in zijn "How goes it" Een kromme die hij bijhield op een formulier. De waarnemer rommelde met potlood en passer op zijn plot en zorgde voor het bijhouden van de positie. Of die juist was was sterk afhankelijk van de juiste gegevens van de navigatie middelen op grote afstand van hun bron van uitzending. Drift meten en zonnetje schieten waren er twee die echt juist waren. De telegrafist luisterde ondertussen op zij kakelende HF radio.

Zoals u misschien wel begrijpt was dit op dat moment een rustig bedrijf. Ook enkelen deden niets anders dan een beetje dom kijken. Om dit alles een beetje op te vrolijken was er een konstabel die zijn eigen manier had ons een beetje bij de les te houden. Hij las dan voor "Uit eigen werk". Hij deed dit over de Intercom. Deze had een speciale stand SELECT. Die werd gebruikt wanneer men met elkaar wilde praten, wel of niet operationeel, om de Intercom te ontlasten.

Onze verteller begon zijn verhaal met: "Ik ga voorlezen uit eigen werk op SELECT".

Velen van ons wisten wat er kwam, dus je was vrij om mee te gaan of niet.

Ik zag soms toch vele handjes naar de Intercom Box gaan.

Hij begon standaard met een vrij heftig verhaal uit de Shick of de Candy. Hij vulde dit aan met eigen opmerkingen van zijn bijzondere humor en het geheel werd compleet door zijn muzikale Haags accent. Hij deed de tranen bij velen van ons over de wangen biggelen. Nooit gedacht ik nog om een verhaal van Joop Wilhelmus zou lachen.

Na dat we uit gelachen waren gingen we er voor, maar dat is een ander verhaal.

203 in start of landing. flaps op 1/3 of 2/3 en wielen gaan net in of uit. Wie het weet van start of landing mag het zeggen.